

[Willesen.]

viklingsfrist, og derfor foreslaar vi disse Bevillinger nedskaaet med 20 pCt., saaledes at der forudsættes en femaarig Afviklingsperiode.

En Gruppe Bevillinger, vi konsekvent foreslaar strøget, er Rejseunderstøttelser, idet vi mener, at det maa være den enkelte Persons eller de enkelte interesserede Kredses Opgave at sørge for, at rejselystne unge eller ældre, der kan forventes at ville have større eller mindre Udbytte af at foretage Udenlandsrejser, gør det, ikke paa Statens Regning, men hvis de ikke kan det paa egen Regning, da paa de Kredses Regning, som anser Udsendelsen paa en saadan Rejse for gavnlig og nyttig for den enkelte Person eller for større Kredse. Allerede under Statsministeriet foreslaar vi Rejsebevillingen til Journalister strøget, og jeg maa sige, at det er en Bevilling, som det forekommer mig mærkeligt at det skal være vanskeligst at samle et Flertal for at stryge. Thi for det første tror jeg, Bladene mange Gange har bedre Raad til at betale deres Medarbejders Udenlandsrejser, end Skatteyderne har, og desuden har Journalistforbundet gennem Tilladelsen til Afholdelse af Rundskuedagen en ganske god Indtægtskilde, saa vi kan ikke anse det for nødvendigt, at der ogsaa bliver ydet dem Understøttelse paa Finansloven.

De Bevillinger, der kan kendetegnes som filantropiske, har vi ikke rørt ved, idet vi mener, at Forudsætningen for at komme ind paa andre Synspunkter overfor dem maatte være en anden Samfundsordning, andre Samfundsforhold. Noget lignende gælder selvfølgelig de lovbundne Bevillinger. Sidste Aar rettede det ærede Medlem Hr. Pitzner den Kritik mod vore Ændringsforslag, at vi havde medtaget løbende fleraarige Understøttelser, og vi maatte i og for sig give ham Ret i den Kritik. Som Følge deraf har vi i Aar kun foreslaaet de fleraarige Understøttelser strøget, der skal begynde at løbe med den kommende Finanslov. Men de løbende Bevillinger maa, det indrømmer jeg, have Lov at løbe deres Tid ud, og saa haaber vi i alt Fald, at man ikke skal gense altfor mange af dem.

Ud fra samme Synspunkt maa livsvarige Hædersgaver betragtes, hvorfor vi ogsaa i Aar har ladet dem urørte, idet vi mener, at disse to Bevillinger er af samme Karakter.

Hele denne Understøttelseslovgivning, som vi her drager til Felts imod, er jo Udtryk for den Opfattelse, at Staten har en Formynderberettigelse, hvad vi ikke kan

anerkende. Den er Udtryk for en Formyndertankegang, for den Opfattelse, at Borgere enten ikke kan eller at det ikke kan overlades dem at styre deres egne Sager fuldt ud, og vi mener, at det vil være muligt at gøre en Begyndelse, saa skal det nok vise sig at føre til gavnlige Virkninger baade finansielt og moralsk. Thi som vi har fremholdt, lige fra vi kom ind i Rigsdagen, var det paa disse Omraader, Nedskaeringen først og fremmest skulde sætte ind, fremfor paa de sociale Bevillinger, der jo for en stor Del, selv for de største Bevillingers Vedkommende, maa betragtes som en Art Filantropi. Men her er et Omraade, hvor man efter vor Mening kunde begynde paa Selvstændiggørelsen af Borgernes økonomiske Ansvar for baade deres erhvervsmæssige og deres kulturelle Foretagender, og selv om den finansielle Vinding derved ogsaa vil være af Værdi, ser vi dog den største Betydning i den moralske Vinding, idet vi mener, at det vil være en Understregning af og Appel til Selvhjælpsprincippet, som dog er det egentlige sunde og naturlige Princip baade for de enkelte Borgere og for de forskellige erhvervsmæssige og kulturelle Bevægelser at bygge paa.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, at de Konservative vilde ved denne Behandling stemme imod ogsaa de Ændringsforslag, med hvilke de i Grunden sympatiserede, for derefter at stille de Ændringsforslag, de maatte finde naturlige, ved tredie Behandling. Det forekommer mig alligevel, til Trods for Begrundelsen, som jeg ogsaa har set i Betænkningen, at være en selvmodsigende Optræden. Thi for det første har vi ingen Lejlighed til at stille Ændringsforslag ved tredie Behandling, derfor har vi været nødt til at stille dem her, og for det andet kunde det ærede konservative Parti netop ved at stemme for de Ændringsforslag, som de maatte sympatisere med, kraftigt understrege, at de netop havde den Sympati paa de og de Punkter, og derved maaske virke til, at ogsaa Medlemmer indenfor andre Partier overvejede, om de maaske ikke ved tredie Behandling skulde støtte Bevægelser, der i Virkeligheden gik i den Retning som de af os stillede Ændringsforslag gaar.

Jeg skal dermed anbefale dem til Vedtagelse her i Tinget.

Hauge: De to ærede Medlemmer Hr. Willesen og Hr. Axel Dam har stillet en Række Ændringsforslag, som jeg vil gøre et Par Bemærkninger til. De har stillet i alt 158. Jeg maa straks sige, at jeg anbefaler